

NOVAE DEMONSTRATIONES
CIRCA DIVISORES NUMERORVM
FORMAE $xx + nyy$.

Auctore
L. EULER.

Conuent. exhib. d. 20 Nouembris 1775.

Cum nuper eximia inuenita Illustris *de la Grange* super divisoribus numerorum formae $xx + nyy$ recensuisse et cum meis obseruationibus, quas olim plerumque per inductionem erueram, contulisse, quippe quae inde haud exiguum firmamentum acceperant, non dubitanus mox perfectas demonstrationes, quae adhuc desiderabantur, polliceri. Fretus scilicet eram sagacitate acutissimi viri *de la Grange*, qua iam plures huius generis demonstrationes felicissimo successu in lucem produxit. Postquam autem omnes circumstantias, ad quas in hac inuestigatione est attendendum, accuratius perpendisse, mihi quoque contigit praecipua momenta, quibus istae exoptatae demonstrationes innituntur, perspicere, quae igitur hic expondere constitui.

Theorema I.

§. I. Si omnes numeri quadrati per numerum quemcumque primum P (binario excepto, quippe cuius ratio per se est manifesta) diuidantur, numerus omnium residuorum diuersorum, quae inde resultare possunt, semper est $= \frac{1}{2}(P - 1)$.

Demon-

Scholion 1.

§. 9. Quo haec exemplo clariora reddantur, consideremus numerum primum 13, pro quo residua reperiuntur: 1, 4, 9, 3, 12, 10, non-residua vero: 2, 5, 6, 7, 8, 11; atque ut forma $xx + ny^2$ diuisibilis esse queat per 13, numerus n in aliqua sex sequentium formularum contentus esse debet:

$13\lambda - 1$, $13\lambda - 4$, $13\lambda - 3$, $13\lambda - 12$, $13\lambda - 10$, sicque valores idonei pro isto numero n ordine naturali dispositi erunt sequentes:

1, 3, 4, 9, 10, 12, 14, 16, 17, 22, 23, 25, 27, 29, 30, 35, 36,
38, 40, 42, 43, 48, 49, 51, 53, 55, 56, 61, 62, 64, 66,
68, 69, 74, 75, 77, 79, 81, 82, 87, 88, 90, 92, 94, 95, 100;

quorum numerus usque ad 100 est 46. Reliqui ergo numeri qui diuisorem 13 a formula $xx + ny^2$ penitus excludunt, deletis iis qui ipsi per 13 sunt diuisibiles, ordine erunt isti:

2, 5, 6, 7, 8, 11, 15, 18, 19, 20, 21, 24, 28, 31, 32, 33, 34, 37, 41,
44, 45, 46, 47, 50, 54, 57, 58, 59, 60, 63, 67, 70, 71, 72, 73,
76, 80, 83, 84, 85, 86, 89, 93, 96, 97, 98, 99,

quorum numerus est 47, ideoque tantum non aequalis priori. Ratio autem, cur multipla ipsius 13 exclusimus, est, quod de formula $xx + 13yy$, vtrum diuisorem 13 accipiat, quaestio esse non potest, quia manifeste numerus deberet esse diuisibilis per 13.

Scholion 2.

§. 10. Quoniam vis nostrae demonstrationis clarius in exemplis perspicitur, contemplemur alium numerum primum 19, pro quo nouem residua sunt: 1, 4, 9, 16, 6, 17, 11, 7, 5, nouem vero non-residua: 2, 3, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 18. Hinc

Hinc igitur formula $x^2 + ny^2$ diuisorem 19 recipere poterit, si numerus n in sequenti forma contineatur:

$$n = 19\lambda - (1, 4, 9, 16, 6, 17, 11, 7, 5);$$

sin autem n contineatur in sequenti formula:

$$n = 19\lambda - (2, 3, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 18),$$

tum nullus numerus formae $x^2 + ny^2$ per 19 diuidi poterit.

Valores igitur idonei pro numero n vsque ad centum ordine erunt

$$2, 3, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 18, 21, 22, 27, 29, 31, 32, 33, 34, \\ 37, 40, 41, 46, 48, 50, 51, 52, 53, 56, 59, 60, 65, 67, 69,$$

$$70, 71, 72, 75, 78, 79, 84, 86, 88, 89, 90, 91, 94, 97, 98,$$

quorum multitudo est 47. Reliqui vero numeri ad hunc scopum inepti, exclusis multiplis ipsius 19, erunt numero 48 sequentes:

$$1, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 16, 17, 20, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 35, 36,$$

$$39, 42, 43, 44, 45, 47, 49, 54, 55, 58, 61, 62, 63, 64, 66, 68, \\ 73, 74, 77, 80, 81, 82, 83, 85, 87, 92, 93, 96, 99, 100.$$

Scholion 3.

§. 11. Quo autem facilius intelligatur, quomodo quis casu, vbi numerus n idoneum habet valorem, formula $x^2 + ny^2$ diuisibilis reddatur per numerum primum P , notetur, hoc semper fieri posse, dum pro x et y numeri non maiores quam $\frac{1}{2}(P - 1)$ accipientur, atque adeo alterum horum numerorum y pro lubitu accipi posse. Sit igitur $y = 1$, ita ut habeatur haec formula: $x^2 + n$, numerique n residuum nascatur r ; tum igitur pro x^2 id quaeratur quadratum, cui conueniat residuum $P - r$, ac manifesto summa $x^2 + n$ per P erit diuisibilis. Hoc autem semper fieri posse evidens est, cum sit $n = \lambda P - a$, unde fit residuum $r = P - a$, ideoque

G 3

P - r

$P - r = a$, sicque pro xx id sumi debet quadratum, cui respondet residuum a . Ita sumto $P = 13$ accipiatur pro n , pro lubitu, valor idoneus ex supra inuentis, veluti $n = 82$, et quaeratur x ita, vt fiat forma $xx + 82$ per 13 diuisibilis. Hic autem fit residuum $r = 4$, hincque $P - r = 9$; erit ergo $x = 3$ et formula $3^2 + 82$ per 13 diuidi potest. Simili modo si pro divisore 19 sumatur $n = 88$, inde oritur residuum $r = 12$, ideoque $P - r = 7$; quadratum autem, quod per 19 diuisum relinquit 7 , est 64 , sicque formula $8^2 + 88$ prodit diuisibilis per 19 . Atque hinc deduci potest facilior et concinnior demonstratio nostri Theorematis.

Alia Demonstratio Theorematis 2.

§. 12. Ostendi scilicet potest, si fuerit $n = \lambda P - a$, tum semper dari numerum x , vt formula $xx + n$ diuisione admittat: tantum enim pro xx id sumatur quadratum, quod per P diuisum relinquat a , quod ergo erit formae $\mu P + a$; quare ob $n = \lambda P - a$, erit formula $xx + n = (\mu + \lambda)P$, ideoque manifesto diuisibilis per numerum P .

Scholion 1.

§. 13. Cum igitur pro quolibet numero primo P facile omnes valores numeri n exhiberi queant, quibus forma $xx + nyy$ diuisione per P admittere potest, quandoquidem, denotante a residua omnia ex divisione quadratorum per P oriunda, inuenimus $n = \lambda P - a$: manifestum est, pro n etiam infinitos valores negatiuos dari, qui oriuntur, si pro λ etiam numeri negatiui accipientur. Quamobrem non inutile erit, pro numeris primis simplicioribus formulas exhibere, quae omnes valores idoneos numeri n contineant, quibus forma $xx + nyy$ per numerum primum P diuisibilis reddi queat, quas igitur hic apponemus.

P	n
3	$3\lambda - 1$
5	$5\lambda - (1, 4)$
7	$7\lambda - (1, 4, 2)$
11	$11\lambda - (1, 4, 9, 5, 3)$
13	$13\lambda - (1, 4, 9, 3, 12, 10)$
17	$17\lambda - (1, 4, 9, 16, 8, 2, 15, 13)$
19	$19\lambda - (1, 4, 9, 16, 6, 17, 11, 7, 5)$
23	$23\lambda - (1, 4, 9, 16, 2, 13, 3, 18, 12, 8, 6)$
29	$29\lambda - (1, 4, 9, 16, 25, 7, 20, 6, 23, 13, 5, 28, 24, 22)$
31	$31\lambda - (1, 4, 9, 16, 25, 5, 18, 2, 19, 7, 28, 20, 14, 10, 8)$
37	$37\lambda - (1, 4, 9, 16, 25, 36, 12, 27, 7, 26, 10, 33, 21, 11, 3, 34, 30, 28)$
41	$41\lambda - (1, 4, 9, 16, 25, 36, 8, 23, 40, 18, 39, 21, 5, 32, 20, 10, 2, 37, 33, 31)$
43	$43\lambda - (1, 4, 9, 16, 25, 36, 6, 21, 38, 14, 35, 15, 40, 24, 10, 41, 31, 23, 17, 13, 11)$
47	$47\lambda - (1, 4, 9, 16, 25, 36, 2, 17, 34, 6, 27, 3, 28, 8, 37, 21, 7, 42, 32, 24, 18, 14, 12)$

Corollarium.

§. 14. Si ergo n fuerit numerus negatiuus, puta $n = -m$, sumto λ negatiuo erit $m = \lambda P + a$, quae forma cum contineat omnes numeros quadratos, quicunque numerus primus pro P accipiat; patet, si fuerit m numerus quadratus, scilicet $m = k^2$, numeros formae $xx - kkyy$ per omnes plane numeros primos diuisibiles exsistere posse, quo ergo casu nulli numeri primi excluduntur, id quod per se est manifestum, quoniam formula $xx - kkyy$ in genere factores habet $x + ky$ et $x - ky$, quorum vterque per omnes numeros primos diuisibilis reddi potest, id quod nullo alio casu fieri licet.

Scholion 2.

§. 15. Quemadmodum respectu cuiusvis numeri primi P omnes numeri in duas classes distinguuntur, quarum altera

teria continet valores idoneos litterae n , vt formula $xx+nyy$ per eum numerum primum P diuisibilis reddi queat, altera vero eos numeros, qui talem diuisionem respnuunt, ac praeterea multitudo numerorum in vtraque classe contentorum eadem deprehenditur: ita vicissim pro quolibet numero n omnes numeros primos etiam in duas classes distingui oportet, quarum altera continebit eos, qui diuisores exsistere possunt formae $xx+nyy$, altera vero reliquos, qui nullo modo huius formae diuisores exsistere possunt. Pro vtraque autem classe iam olim formulas dedi generales, similes illis, quibus hic pro quolibet numero primo valores idoneos numeri n ab ineptis distinxii: hoc tantum discrimine, quod, dum hic formulae diuisorem P respiciunt, ibi numerus $4n$ diuisoris locum obtineat. Scilicet pro diuisoribus primis numerorum formae $xx+nyy$ dedi talem formam: $4ni+A$, pro iis vero, qui nullo modo diuisores esse possunt, talem: $4ni+\mathfrak{A}$, vbi litterae A et \mathfrak{A} simul complectuntur omnes numeros ad $4n$ primos ipsaque minores, ex quibus littera A continet eos qui ad diuisionem sunt apti, littera vero \mathfrak{A} eos qui excluduntur. Cum igitur has formulas olim per inductionem elicuisse, nunc nullum amplius dubium superesse potest, quin prior formula $4ni+A$ complectatur omnes numeros primos, per quos formulam $xx+nyy$ diuidere licet, dum altera $4ni+\mathfrak{A}$ eos inuoluit, qui nullo modo diuisores exsistere possunt. Interim tamen has ambas formulas sequenti modo ex positis principiis derivare licebit.

Problema.

Proposito numero quocunque npositivo, assignare omnes numeros primos, per quos numeri formae $xx+nyy$ diuisionem admittere queant.

Solutio.

Solutio.

§. 16. Denotet P diuisorem quemcunque primum formae propositae $xx + ny^2$, sitque λ quotus ex hac diuisione oriundus, atque habebimus hanc aequationem: $\lambda P = xx + ny^2$, quam expressionem transformemus ponendo $x = 2nr + s$ et $y = 2t + u$, prodibitque ista aequatio:

$$\lambda P = 4n(nrr + rs + tu + tt) + ss + nuu,$$

cuius loco, quia $nrr + rs + tu + tt$ omnes numeros designare potest, scribamus breuitatis gratia λi , vt scilicet prius membrum per λ diuidi possit, atque habebimus hanc aequalitatem: $P = 4ni + \frac{ss + nuu}{\lambda}$.

§. 17. Hoc igitur modo iam nacl sumus formam supra memoratam: $4ni + A$, simulque patet loco A sumi debere omnes numeros ex formula $\frac{ss + nuu}{\lambda}$ resultantes, vbi cum λ quemcunque numerum designare possit, littera A tam omnes numeros ipsos in forma $ss + nuu$ contentos, quam eorum diuisores omnes in se comprehendet. Quoniam autem nostra forma numeros primos exhibere debet, loco A alios numeros accipere non licebit, nisi qui ad $4n$ fuerint primi, quos ergo oportebit esse impares simulque primos ad ipsum numerum n , siue cum n nullum habere debent diuisorem communem.

§. 18. Primo igitur inter valores litterae A , sumendo $u = 0$ et $\lambda = 1$, occurrent omnes numeri quadrati ss impares et ad n primi, vel ipsis, vel diuisione per $4n$ facta depresso. Deinde sumendo $u = 1$, manente $\lambda = 1$, etiam occurrent omnes numeri in forma $ss + n$ contenti, quatenus scilicet ad $4n$ fuerint primi; vbi quidem plurimum notasse inuabit; postquam iam aliquot numeri idonei pro A fuerint inuenti, qui sint a , b , c , d , e , etc. etiam omnia producta ex binis, scilicet ab ,

$a\epsilon, b\epsilon, \text{ etc.}$ ibidem occurrere debere, cuius rei ratio est, quod producta ex pluribus numeris formae $ss+nuu$ semper ad eandem formam reducere licet.

§. 19. Quod vero ad eos valores ipsius A attinet, qui oriuntur si λ non fuerit vnitas, seu qui tantum sint diufores formae $ss+nuu$, quorum multitudo videri posset indefinita, recurrere debemus ad theorema Illustris *de la Grange*, quo demonstrauit, omnes diufores numerorum formae $ss+nuu$ semper contineri in hac formula: $fpp+2gpq+bqq$, existente $fb=gg+n$, neque has formulas vltierius continuari opus esse, quamdiu fuerit vel $2g < f$, vel $2g < b$, quarum formarum numerus semper est satis modicus. Hinc igitur semper pro A accipere licebit vel f vel b , nisi forte ad $4n$ non fuerint primi. Hoc enim casu pro A sumi conueniet vel numeros $f+2g+b$, vel $4f+4g+b$, vel $f+4g+4b$, etc. quatenus scilicet hi numeri fuerint primi ad $4n$. Simulac vero vnicus talis valor fuerit repertus, is per eos, qui iam ante sunt inuenti, multiplicatus, dabit totidem nouos valores idoneos pro A.

§. 20. Hoc autem modo mox omnes valores idoneos pro A adipiscemur, cum eorum numerus semper aequetur semiis omnium numerorum minorum quam $4n$ ad eumque primorum. Hinc si multitudo omnium istorum numerorum fuerit $= 2k$ (eum enim semper esse parem aliunde constat), multitudo valorum litterae A semper erit $= k$, solo casu excepto, quo n est numerus quadratus negatiuus, quippe quo omnes plane hi numeri locum inueniunt: reliquis vero casibus omnibus multitudo numerorum exclusorum itidem erit $= k$, qui si designentur litteris graecis $\alpha, \beta, \gamma, \delta, \text{ etc.}$ hi dabunt omnes valores litterae \mathfrak{A} pro formula $4ni+\mathfrak{A}$, quae omnes conti-

continet numeros primos, qui nullo modo diuisores esse possunt ullius numeri in forma $xx + ny^2$ contenti.

§. 21. Quod ad ipsos valores ipsius A attinet, qui oriuntur ex forma $fpp \pm 2gpq + bq^2$, quia haec forma, siue per f siue per b multiplicetur, reducitur ad formam $xx + ny^2$, ob $fb = gg + n$, his casibus erit siue $\lambda = f$, siue $\lambda = b$, ita ut tum pro numeris primis inde natis tam fP quam bP semper futurus sit numerus formae $xx + ny^2$, ubi ergo sufficiet minorem horum duorum numerorum f et b accepisse, ita ut pronunciare liceat: quoties numerus primus P fuerit divisor cuiuspiam numeri formae $xx + ny^2$, tum vel ipsum hunc numerum P , vel eius multiplum fP , fore quoque numerum formae eiusdem $xx + ny^2$.

§. 22. Cum igitur formula $4ni + A$ certe omnes numeros contineat, qui nullo modo esse possunt diuisores formae $xx + ny^2$, necesse est ut omnes numeri primi in forma $4ni + A$ contenti simul sint diuisores cuiuspiam formae $xx + ny^2$.

Corollarium 1.

§. 23. Quod multitudo valorum litterae A semper aequalis fit multitudini valorum ipsius A, quos ponimus a, b, c, d, e , etc. inde patet, quod si unicus innotuerit, veluti a , ad A referendus, tum etiam omnia producta aa, ab, ac, ad , etc. ad eandem classem pertinere, unde tamen unicum casum, quo $n = m$, excipi oportet, quoniam hoc casu nulli prorsus valores pro A dantur.

Corollarium 2.

§. 24. Quoniam pro quoquis numero n forma diuisorum Grangiana $fpp \pm 2gpq + bq^2$ exiguum variationem
 H 2 reci-

recipit, quandoquidem ea semper ita reduci potest, vt $2g$ sit minus quam f vel b , si valores isti minores designentur littera f , tum omnes diuisores primi numerorum formae $xx + ny$ vel ipsi erunt eiusdem formae, vel per f multiplicati, vnde si f alios non habeat valores praeter unitatem, quod enenit casibus $n = 1$, $n = \pm 2$ et $n = \pm 3$, tum omnes diuisores primi his casibus quoque ipsi habebunt eandem formam.

Corollarium 3.

§. 25. Quoniam omnes valores pro littera A debent esse numeri impares, omnes formae $fp + 2gpq + bq^2$ hinc sunt excludendae, in quibus ambo numeri f et b pares. Quare cum sit $fb = gg + n$, numerum $gg + n$ ita in duos factores resolui conuenit, vt alter saltem euadat impar, vnde si numerus $gg + n$ plures habeat diuisores pares, plures resolutiones tanquam inutiles erunt reiiciendae.

Scholion 1.

§. 26. Quemadmodum valores litterae A pro forma $4ni + A$ sunt minores quam $4n$, ita si negatiuos introducere velimus, eos infra $2n$ deprimere licebit. Obseruaui autem porro, pro omnibus casibus, quibus n est numerus positivus, multitudinem istorum valorum ipsius A ad semifissim redigi posse, ita vt singuli non superent ipsum numerum n , si scilicet non ad formam $4ni$, sed ad eius dimidium tantum $2ni$ referantur. Hic autem duos casus probe a se inuicem distingui oportet, prout n vel in alterutra harum formularum: $4k$ et $4k - 1$, vel in alterutra harum: $4k + 1$ et $4k + 2$ continetur. Hoc enim posteriori casu singulis valoribus ipsius A signum ambiguum, siue \pm , siue \mp , praefigi debet, quorum signorum superiora

periora valeant, quoties i fuerit numerus par, inferiora autem quoties impar. Hoc igitur modo sequens tabula est construēta tres columnas complexa, quarum prima exhibet valores numeri n ordine naturali procedentes, secunda formulas pro diuisoribus P , tercia vero indices littera f supra indicatos, quos ita interpretari decet, vt, quoties P fuerit numerus primus, eius productum per quempiam indicum f fiat numerus formae $xx + ny^2$.

Tabula exhibens omnes diuisores primos pro numeris formae $xx + ny^2$, vna cum indicibus f .

Vbi circa signa ambigua est obseruandum, superiora valere quoties i numerus par, inferiora vero, quoties i numerus impar.

n	Diuisores P	f
1	$2i \pm 1$	1
2	$4i \pm 1$	1
3	$6i + 1$	1
4	$8i + 1, -3$	1
5	$10i \pm 1, \pm 3$	1, 2
6	$12i \pm 1, \pm 5$	1, 2
7	$14i + 1, -3, +5$	1
8	$16i + 1, +3, -5, -7$	1, 3
9	$18i \pm 1, \pm 5, \mp 7,$	1, 2
10	$20i \pm 1, \mp 3, \pm 7, \pm 9$	1, 2
11	$22i + 1, +3, +5, -7, +9$	1, 3
12	$24i + 1, -5, +7, -11,$	1, 3
13	$26i \pm 1, \mp 3, \mp 5, \pm 7, \pm 9, \pm 11$	1, 2
14	$28i \pm 1, \pm 3, \pm 5, \pm 9, \mp 11, \pm 13$	1, 2, 3
15	$30i + 1, -7, -11, -13,$	1, 3

<i>n</i>	Divisores P	<i>f</i>
16	$32i + 1, -3, +5, -7, +9, -11, +13, -15,$	1,4
17	$34i \pm 1, \pm 3, \mp 5, \pm 7, \pm 9, \pm 11, \pm 13, \mp 15,$	1,2,3
18	$36i \pm 1, \mp 5, \mp 7, \pm 11, \mp 13, \pm 17,$	1,2,3
19	$38i + 1, -3, +5, +7, +11, -13, -15, +17,$	1,4
20	$40i + 1, +3, +7, +9, -11, -13, -17, -19,$	1,3,4
21	$42i \pm 1, \pm 5, \pm 11, \mp 13, \pm 17, \pm 19,$	1,2,3
22	$44i \pm 1, \mp 3, \mp 5, \mp 7, \pm 9, \pm 13, \pm 15, \mp 17, \pm 19,$ ± 21	1,2
23	$46i + 1, \mp 3, -5, -7, +9, -11, +13, -15, -17,$ $-19, -21$	1,3,4
24	$48i + 1, +5, +7, +11, -13, -17, -19, -23,$	1,3,5
25	$50i \pm 1, \mp 3, \mp 7, \pm 9, \mp 11, \pm 13, \mp 17, \mp 19, \pm 21,$ $\pm 23,$	1,2
26	$52i \pm 1, \pm 3, \pm 5, \pm 7, \pm 9, \mp 11, \pm 15, \pm 17, \mp 19,$ $\pm 21, \mp 23, \pm 25,$	1,2,3
27	$54i + 1, +5, +7, -11, -13, +17, -19, -23, +25,$	1,4
28	$56i + 1, -3, -5, +9, +11, -13, +15, -17, -19,$ $-21, +23, +25, -27$	1,4
29	$58i \pm 1, \pm 3, \pm 5, \mp 7, \pm 9, \pm 11, \pm 13, \pm 15, \mp 17,$ $\pm 19, \mp 21, \mp 23, \pm 25, \pm 27$	1,2,3,5
30	$60i \pm 1, \mp 7, \pm 11, \pm 13, \pm 17, \mp 19, \pm 23, \pm 29$	1,2,3,5
31	$62i + 1, -3, +5, +7, +9, -11, -13, -15, -17, +19,$ $-21, -23, +25, -27, -29,$	1,5
32	$64i + 1, +3, -5, -7, +9, +11, -13, -15, +17, +19,$ $-21, -23, +25, +27, -29, -31,$	1,3,4
33	$66i + 1, \mp 5, \pm 7, \mp 13, \pm 17, \pm 19, \pm 23, \pm 25, \pm 29,$ ∓ 31	1,2,3
34	$68i \pm 1, \mp 3, \pm 5, \pm 7, \pm 9, \mp 11, \mp 13, \mp 15, \pm 19, \mp 21,$ $\pm 23, \pm 25, \mp 27, \pm 29, \pm 31, \pm 33$	1,2,5
35	$70i + 1, +3, +9, +11, +13, +17, -19, -23, +27, +29,$ $-31, +33$	1,4,5

<i>n</i>	Divisores P	<i>f</i>
36	$72i+1, +5, -7, -11, +13, +17, -19, -23, +25, +29,$ $-31, -35$	1,3,4,5
37	$74i \pm 1, \mp 3, \mp 5, \mp 7, \pm 9, \mp 11, \mp 13, \pm 15, \mp 17, \pm 19,$ $\pm 21, \pm 23, \pm 25, \mp 27, \mp 29, \pm 31, \pm 33, \pm 35$	1,2
38	$76i \pm 1, \pm 3, \mp 5, \pm 7, \pm 9, \mp 11, \pm 13, \mp 15, \pm 17, \mp 21,$ $\pm 23, \pm 25, \pm 27, \pm 29, \mp 31, \mp 33, \mp 37,$	1,2,3,6
39	$78i+1, +5, -7, +11, -17, -19, -23, +25, -29, -31,$ $-35, -37,$	1,3,5
40	$80i+1, -3, +7, +9, +11, +13, -17, +19, -21, +23,$ $-27, -29, -31, -33, +37, -39$	1,4,5,7
41	$82i \pm 1, \pm 3, \pm 5, \pm 7, \pm 9, \pm 11, \mp 13, \pm 15, \mp 17, \pm 19,$ $\pm 21, \mp 23, \pm 25, \pm 27, \mp 29, \mp 31, \pm 33, \pm 35, \pm 37,$ $+39$	1,2,3,5,6
42	$84i \pm 1, \mp 5, \mp 11, \pm 13, \pm 17, \mp 19, \pm 23, \pm 25, \pm 29,$ $\pm 31, \mp 37, \pm 41$	1,2,3,6
43	$86i+1, -3, -5, -7, +9, +11, +13, +15, +17, -19,$ $+21, +23, +25, -27, -29, +31, -33, +35, -37,$ $-39, +41$	1,4
44	$88i+1, +3, +5, -7, +9, -13, +15, -17, -19, -21,$ $+23, +25, +27, -29, +31, -35, +37, -39,$ $-41, -43$	1,3,4,5
45	$90i \pm 1, \pm 7, \mp 11, \mp 13, \mp 17, \mp 19, \pm 23, \pm 25, \mp 31,$ $\mp 37, \pm 41, \pm 43$	1,2,3,5,7
46	$92i \pm 1, \mp 3, \pm 5, \mp 7, \pm 9, \pm 11, \mp 13, \mp 15, \mp 17, \pm 19,$ $\pm 21, \pm 25, \mp 27, \mp 29, \mp 31, \mp 33, \mp 35, \pm 37, \pm 39,$ $\pm 41, \pm 43, \pm 45$	1,2,5
47	$94i+1, +3, -5, +7, +9, -11, -13, -15, +17, -19, +21$ $-23, +25, +27, -29, -31, -33, -35, +37, -39,$ $-41, -43, -45$	1,3,7
48	$96i+1, -5, +7, -11, +13, -17, +19, -23, +25,$ $-29, +31, -35, +37, -41, +43, -47$	1,3,4,7

<i>n</i>	Divisores P	<i>f</i>
49	$98i \pm 1, \pm 3, \pm 5, \pm 9, \pm 11, \pm 13, \pm 15, \pm 17, \pm 19, \pm 23,$ $\pm 25, \pm 27, \pm 29, \pm 31, \pm 33, \pm 37, \pm 39, \pm 41, \pm 43,$ $\pm 45, \pm 47$	1, 2, 5
50	$100i \pm 1, \pm 3, \pm 7, \pm 9, \pm 11, \pm 13, \pm 17, \pm 19, \pm 21,$ $\pm 23, \pm 27, \pm 29, \pm 31, \pm 33, \pm 37, \pm 39, \pm 41, \pm 43,$ $\pm 47, \pm 49$	1, 2, 3, 6

Scholion 2.

§. 27. Haec tabula facili negotio quoisque libuerit continuari potest. Proposito enim quocunque numero n , pro formula $2ni + A$ quaerantur primo omnes numeri primi minores quam n simulque ad n primi, quibus signum $+$ tribuatur, si n fuerit formae vel $4k$ vel $4k - 1$; casibus autem quibus n est formae $4k + 1$ vel $4k + 2$, praefigendum est signum ambiguum \pm ; reliquis vero numeris primis praefigatur siue signum $-$ siue ambiguum \mp . Quodsi n divisores habeat impares, eos omnes ex valoribus ipsius A excludi oportet, reliqui vero numeri primi desumantur ex divisoribus numerorum in hac formula $n + xx$ contentorum, dum loco x successive scribuntur ordine numeri 1, 2, 3, 4, 5, etc. quos autem non ultra $\frac{1}{2}n$ continuare opus est. Si enim p denotet maximum numerum primum minorem quam n , nisi is fuerit divisor formae $n + xx$, sumto $x < \frac{1}{2}p$, tum certe non erit divisor, quantumvis magni numeri scribantur. Hoc ergo modo facile omnes numeri loco A scribendi deteguntur, quibus inuentis numeri compositi facile ex ipsa compositione colliguntur, dum signum cuiusque produci ex signis factorum more solito formatur. Totam hanc operationem operae pretium erit aliquot exemplis declarare. Sit igitur primo $n = 49$, ideoque formae $4k$, unde omnes valores A signis simplicibus af-

ficien-

ficientur. Quia iam 37 est maximus numerus primus infra 40, sufficiet numeros x usque ad 18 continuasse. Hos ergo valores formae $40 + xx$ hic una cum singulis divisoribus primis infra 40, praeter 5, apponamus:

$n + xx$	Divisores.	$n + xx$	Divisores.
41	—	140	7
44	11	161	7, 23
49	7	184	23
56	7	209	11, 19
65	13	236	—
76	19	265	—
89	—	296	37
104	13	329	7
121	11	364	7, 13

Hinc ergo numeri primi signo $+$ afficiendi sunt $+1, +7,$
 $+11, +13, +19, +23, +37$, reliqui vero numeri primi minores quam 40 habebunt signum $-$, eruntque $-3,$
 $-17, -29, -31$, atque ex his numeri compositi erunt
 $+9, -21, -27, -33, -39$, quocirca formula pro divisoribus primis P erit sequens:

$$80i+1, -3, +7, +9, +11, +13, -17, +19, -21, \\ +23 - 27, -29, -31, -33, +37, -39.$$

Pro altero exemplo sumatur $n = 41$, qui numerus cum sit formae $4k+1$, signa ambigua erunt adhibenda. Quaerantur igitur primo omnes divisores primi numerorum formae $41+xx$, quos non ultra $x=18$ continuare est opus, quia maximus numerus primus infra 41 est 37, cuius dimidium est 18; haec ergo operatio ut ante instituatur.

$n + xx$	Diuisores.	$n + xx$	Diuisores.
42	3, 7	141	3 —
45	3, 5	162	3
50	5	185	5, 37
57	3, 19	210	3, 5, 7
66	3, 11	237	3
77	7, 11	266	7, 19
90	3, 5	297	3, 11
105	3, 5, 7	330	3, 5, 11
122	—	365	5

Numeri ergo primi signo \pm afficiendi sunt $\pm 1, \pm 3, \pm 5, \pm 7, \pm 11, \pm 19, \pm 37$, reliqui vero signo \mp afficiendi sunt $\mp 13, \mp 17, \mp 23, \mp 29, \mp 31$, vnde numeri compositi colliguntur $\pm 9, \pm 15, \pm 21, \pm 25, \pm 27, \pm 33, \pm 35, \pm 39$, quare formula pro diuisoribus primis P ita se habebit:

$$\$2 i \pm 1, \pm 3, \pm 5, \pm 7, \pm 9, \pm 11, \mp 13, \pm 15, \mp 17, \pm 19, \pm 21, \\ \mp 23, \pm 25, \pm 27, \mp 29, \mp 31, \pm 33, \pm 35, \pm 37, \mp 39.$$

Scholion 3.

§. 28. Quod ad indices f pro quovis numero n attinet, forma generalis, quam illustris *de la Grange* pro diuisoribus formae $xx + ny$ dedit, considerari debet, quae erat $fpp + 2gpq + bq^2$, existente $fb = n + gg$, vbi notetur, plures huiusmodi formulas quovis casu non opus esse formari, quam vbi $2g$ non excedit f ; praeterea autem hic pro f sumimus minorem factorem formulae $n + gg$; tum vero necesse est, vt alter numerorum f et b sit par, hocque pacto facile erit, omnes indices f assignare. Ita pro priori exemplo supra allato, vbi $n = 40$, sumatur primo $g = 0$, eritque $fb = 40 = 5 \cdot 8$, siveque

sicque erit $f = 5$; deinde sumto $g = 1$ fiet $fb = 41$, ideoque $f = 1$; sumto porro $g = 2$ erit $fb = 44$, ideoque $f = 4$; sumto autem $g = 3$, ob $fb = 49$ esse poterit $f = 7$, vnde omnes valores ipsius f erunt 1, 4, 5, 7. Pro altero exemplo, quo $n = 41$, valor $g = 0$ tantum dat $f = 1$; valor $g = 1$ praebet $fb = 42$, hincque vel $f = 2$, vel $f = 3$, vel $f = 6$; porro valor $g = 2$ praebet $fb = 45$, vnde colligitur $f = 5$; denique valor $g = 3$ dat $fb = 50$, vnde iterum sequitur $f = 5$, sicque omnes valores pro f sunt 1, 2, 3, 5, 6. Hinc ergo colligimus, quoties pro formula $xx + 41yy$ prodeat P numerus primus, tum semper fore vel P, vel 2P, vel 3P, vel 5P, vel 6P, certum numerum formae $xx + 41yy$. Veluti sumto $i = 1$, quia est $82 - 3 = 79$, ideoque numerus primus, statim patet, hunc ipsum numerum 79 in forma $xx + 41yy$ non contineri, neque etiam eius duplum 158: at eius triplum 237 est $14^2 + 41 \cdot 1^2$. Simili modo pro P etiam reperitur numerus primus 73, qui neque ipse, neque eius duplum, neque triplum in proposita forma continetur, at vero eius quintuplum 365 est $= 16^2 + 41 \cdot 1^2$.

Problema.

Si n fuerit numerus negatiuus, puta $n = -m$, inuenire formulam generalem pro omnibus numeris primis, qui exsistere possunt diuisores cuiuspiam numeri formae $xx - myy$, vel etiam formae $myy - xx$.

Solutio.

§. 29. Solutio huius problematis instituatur uti praecedentis, scribendo scilicet $-m$ loco n , tum vero si P denotet diuisorem primum formulae propositae, quoniam is necessario esse debet positiuus, etiam numerum i negatiuum accipi

conuenit, vnde formula supra inuenta euadet

$$P = 4m i + \frac{ss - muu}{\lambda},$$

vel etiam

$$P = 4m i - \frac{ss + muu}{\lambda},$$

ex quo manifestum est, omnes numeros primo membro $4m i$ adiungendos tam positivae quam negatiue accipi posse, ita vt generatim habeamus $P = 4m i \pm A$, vbi A denotat omnes diuisores, siue formulae $ss - m$, siue formulae $m - ss$, qui quidem ad $4n$ sint primi, vnde ex his diuisoribus excluduntur primo omnes numeri pares, deinde etiam si impares, qui cum numero m communem inuoluunt diuisorem.

§. 30. Quodsi multitudo omnium numerorum ad $4n$ primorum eoque minorum sit $= 4k$, numerus valorum ipsius A tantum erit $= k$, qui autem ob signa ambigua censendus est $= 2k$, ita vt numerus exclusorum itidem sit $= 2k$. Hoc obseruato, si a fuerit diuisor formae $m - ss$, vel $ss - m$, tum quoties $4m i \pm a$ fuerit numerus primus, is semper erit diuisor numeri cuiuspam formae propositae; contra autem, si a fuerit numerus hinc exclusus, tum certe affirmare licet, nullum numerum formae $4m i \pm a$ vñquam diuisorem esse posse formae propositae.

§. 31. Ex theoremate autem illustris *de la Grange* omnes diuisores formae propositae continentur in hac formula generali: $fpp \pm 2gpq - bgg$, existente $fb = m - gg$, quas autem formulas eo vsque tantum continuare opus est, donec $2g$ superet f ; semper enim nobis denotet f minorem binorum factorum, in quos numerus $m - gg$ resoluitur. Praeterea vero, vt casu praecedente, alter numerorum f et b sumi debet impar; vnde intelligitur, pro quoquis casu multitudinem

vale-

valorum ipsius f satis fore modicam, quibus inuentis omnes diuisores primi P , vel ipsi, vel per quempiam valorem ipsius f multiplicati, in forma proposita continebuntur, idque non unico modo, vti casu praecedente vsu venit, sed infinitis adco modis.

§. 32. Hinc autem merito excludimus casus quibus m est numerus quadratus, quia tum omnes plane numeri primi, nullo excluso, euadere possunt diuisores formae propositae, id quod etiam inde patet, quod pro A sumi debent omnes diuisores formulae $ss - m$; hinc enim si fuerit $m = ll$, et capiatur $s = l$, haec formula fit 0, at vero ciphra per omnes plane numeros est diuisibilis.

Corollarium 1.

§. 33. Quodsi ergo a fuerit diuisor cuiuspiam numeri formae $xx - myy$, tum omnes numeri primi tam in hac forma $4mi + a$, quam in hac: $4mi - a$, certe erunt diuisores cuiuspiam numeri formae propositae; tum vero etiam vel ipsi, vel per quempiam valorem ipsius f multiplicati, in eadem forma continebuntur.

Corollarium 2.

§. 34. Quoniam omnes valores ipsius A tam positive quam negative accipiuntur, eos non ultra terminum $\pm m$ continuari necesse est, ideoque si numeri $m - ss$, vel $ss - m$, ordine scribantur, valores litterae s non ultra $\frac{1}{2}p$ continuare opus est, siquidem p denotet maximum numerum primum minorem quam $\pm m$.

Corollarium 4.

§. 35. Cum valores producti fb sint $m, m-1, m-4, m-9, m-16, m-25$, etc., qui ab initio decrescent, si ex quopiam maiore sumatur fb , in minoribus vero occurrant siue fk , siue kk , ita vt k sit $\angle f$, tum in indices loco f referri debet k ; vnde si fuerit $k=1$, multitudo indicum hiac non augebitur: si enim fuerit fP formae $xx-my$, siue $myy-xx$, tum etiam semper bP eandem habebit formam, ideoque etiam kP eandem formam habebit.

Scholion I.

§. 36. Postquam omnes numeri primi ipso $4m$ minores simulque ad eum primi, fuerint notati, qui sint a, b, c, d , etc. reliqui etiam notentur, qui sint $\alpha, \beta, \gamma, \delta$, etc. et numeri compositi vel erunt producta ex numeris a, b, c, d , etc. vel producta ex binis exclusorum $\alpha, \beta, \gamma, \delta$, etc. Quodsi ergo P denotet omnes diuisores primos numerorum formae $xx-my$, sumamus Π pro denotandis numeris inde exclusis, erit.

$$P = 4m i \pm (a, b, c, d, \epsilon, \text{etc.}),$$

$$\Pi = 4m i \pm (\alpha, \beta, \gamma, \delta, \epsilon, \text{etc.}),$$

vnde pro quoquis numero m istae binae formulae facile construentur; semper autem ambae pari terminorum numero constabunt. Veluti si fuerit $m=21$, ita vt ex diuisoribus excludi debeant numeri 3 et 7 cum suis multiplis, euoluantur numeri ex forma $21-ss$ oriundi, nullo respectu habito siue sint positivi siue negatiui, et pro quoquis notentur diuisores primi, praeter 3 et 7, non superantes $2m=42$, quae operatio hoc modo instituatur.

$21 - ss$	Diuifores.	$21 - ss$	Diuifores.
21		79	—
20	5	100	5
17	17	123	41
12	—	148	37
5	5	175	5
4	—	204	17
15	5	235	—
28	—	268	—
43	—	303	—
60	5	340	17, 5

Hinc ergo valores pro litteris a, b, c, d , sunt 5, 17, 37, 41, exclusi vero, litteris $\alpha, \beta, \gamma, \delta$, etc. denotati, sunt 11, 13, 19, 23, 29, 31: ad illos igitur accedit compositus 25, ita ut ambae nostrae formulae futurae sint

$$P = 84i \pm (1, 5, 17, 25, 37, 41),$$

$$\Pi = 84i \pm (11, 13, 19, 23, 29, 31).$$

Sicque utraque forma eodem terminorum numero constat, id quod semper fieri necesse est. Pro productis autem fb , prouti ex terminis decrescentibus oriuntur, habebimus sequentia: 3.7, 4.5, 3.4, 1.5, 1.4, ex quorum minimis 5 et 4 patet, unitatem tantum inter indices esse referendam. Hinc ex 3.4 etiam 3 ad unitatem reducitur, unde concluditur, unicum dari indicem 1. Hic conueniebat etiam formulas afferre pro numeris qui nullo modo diuifores esse possunt, quas in superiori tabula superfluum fuisset adiungere, quoniam si in formulis pro P datis singula signa in contraria mutentur, tum eas praebebunt omnes numeros II.

Tabula

Tabula exhibens omnes diuisores primos pro numeris
formae vel $xx - myy$ vel $myy - xx$, vna cum
indicibus f .

Vbi perpetuo signa ambigua simul locum inueniunt.

m	P et II.	f
2	$8i \pm 1$	I
	$8i \pm 3$	
3	$12i \pm 1$	I
	$12i \pm 5$	
5	$20i \pm (1, 9)$	I
	$20i \pm (3, 7)$	
6	$24i \pm (1, 5)$	I
	$24i \pm (7, 11)$	
7	$28i \pm (1, 3, 9)$	I
	$28i \pm (5, 11, 13)$	
8	$32i \pm (1, 7, 9, 15)$	I
	$32i \pm (3, 5, 11, 13)$	
10	$40i \pm (1, 3, 9, 13)$	I, 2
	$40i \pm (7, 11, 17, 19)$	
11	$44i \pm (1, 5, 7, 9, 19)$	I
	$44i \pm (3, 11, 13, 17, 21)$	
12	$48i \pm (1, 11, 13, 23)$	I
	$48i \pm (5, 7, 17, 19)$	
13	$52i \pm (1, 3, 9, 17, 23, 25)$	I
	$52i \pm (5, 7, 11, 15, 19, 21)$	
14	$56i \pm (1, 5, 9, 11, 13, 25)$	I
	$56i \pm (3, 15, 17, 19, 23, 27)$	
15	$60i \pm (1, 7, 11, 17)$	I, 2
	$60i \pm (13, 19, 23, 29)$	

<i>m</i>	P et II.	<i>f</i>
17	$68i \pm (1, 9, 13, 15, 19, 21, 25, 33)$	I
	$68i \pm (3, 5, 7, 11, 23, 27, 29, 31)$	
18	$72i \pm (1, 7, 17, 23, 25, 31)$	I
	$72i \pm (5, 11, 13, 19, 25, 35)$	
19	$76i \pm (1, 3, 5, 9, 15, 17, 25, 27, 31)$	I
	$76i \pm (7, 11, 13, 21, 23, 29, 33, 35, 37)$	
20	$80i \pm (1, 9, 11, 19, 21, 29, 31, 39)$	I
	$80i \pm (3, 7, 13, 17, 23, 27, 33, 37)$	
21	$84i \pm (1, 5, 17, 25, 37, 41)$	I
	$84i \pm (11, 13, 19, 23, 29, 31)$	
22	$84i \pm (1, 3, 7, 9, 13, 21, 25, 27, 29, 39)$	I
	$84i \pm (5, 15, 17, 19, 23, 31, 35, 37, 41, 43)$	
23	$92i \pm (1, 7, 9, 11, 13, 15, 19, 25, 29, 41, 43)$	I
	$92i \pm (3, 5, 17, 21, 27, 31, 33, 35, 37, 39, 45)$	
24	$96i \pm (1, 5, 19, 23, 25, 29, 43, 47)$	I
	$96i \pm (7, 11, 13, 17, 31, 35, 37, 41)$	

Scholion 2.

§. 37. Manifestum hic est, formulas P et II pro casu $m=24$ non differre ab iis, quae pro casu $m=6$ sunt datae, quemadmodum rei natura postulat, quoniam forma $xx - 6yy$ redigitur ad formam $xx - 24yy$, dum in priore loco y scribitur $2y$, quae conuenientia in genere locum habere debet, si numerus m per 4, aliumque numerum quadratum, multiplicetur. Eadem quoque harmonia reperitur in formulis prioris problematis: interim tamen discrimen intercedere potest ratione indicum f , quam ob causam tales casus a se inuicem distinximus. His igitur expeditis coronidis loco subiungam duo theorematum, quibus in casibus prioris problematis formulae P

- Noua Acta Acad. Imp. Sc. T. I.

K

ad

ad membrum $2ni$ sunt reductae, et quorum veritatem ex hactenus traditis haud difficulter cognoscere licet.

Theorema 3.

§. 38. Si fuerit $n = 4k + 1$, vel $n = 4k + 2$, quoties fuerit $4ni + 2n + 1$ numerus primus, is erit divisor formae $xx + ny^2$.

Theorema 4.

§. 39. Si fuerit vel $n = 4k$, vel $n = 4k - 1$, tum, quoties fuerit $4ni - 2n + 1$ numerus primus, is erit divisor formae $xx + ny^2$.
